

har en ganske særlig og naturlig Anledning til at bringe det deri behandlede Spørgsmaal frem, og navnlig til at ønske det løst i den Retning, som jeg nys nævnedes. Jeg skal ei heller vægre mig ved at erkjende, at der vistnok er Udgifter, som nu hvile med et uforholdsmæssigt Tryk paa Kjøbstæderne, og om hvilke jeg ikke kan skønne rettere, end at der vel kunde være Anledning til ogsaa at lade Landet komme til at bære sin Del deraf. Men, skjøndt jeg ganske vist kan erkjende det Berettigede i, at der ved Fordelingsmaaden tages noget Hensyn til det Siemed, hvori Udgifterne gjøres, saa lader det sig dog paa den anden Side ikke benegte, hvad der jo allerede er fremkommet her, at ogsaa Hensynet til Bestyrelsesformen og Hensynet til, hvorledes Byrden nu engang ligger, maa være af væsentlig Betydning ved Afgjørelsen af, hvorledes man skal ordne Forholdet i Fremtiden. Der er en af de i Lovforslaget omhandlede Udgifter, med Hensyn til hvilken jeg ikke skal vægre mig ved at udtale, at jeg paa en Maade samstemmer i den Betragtning, som her har gjort sig gjældende — hvad der dog mere skriver sig, fra mit Liv udenfor min nuværende Stilling end fra selve min nuværende Stilling — og det er Udgiften til Delinventomkostningerne. Jeg kan ikke skønne rettere, end at Folketallet er en i og for sig ganske naturlig Fordelingsbasis for denne Udgift. Men naar jeg anerkjender dette, saa maa jeg ogsaa komme til den Slutning, som baade det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Gstrup) og et andet æret Medlem (Tobiesen) tidligere ere komne til, at der vel kunde være Anledning til at udstrække Fællesskabet med Hensyn til samme videre end til de bestemt givne administrative Kredse, som den nu engang for Tiden paahviler. Derved vil jeg dog have mig forvaret imod at nærede Anskuelse, at de omtalte Omkostninger skulde optages som rene Statsudgifter. Jeg skønner nemlig ikke rettere, end at det deraf, at det kan være rigtigt at fordele dem paa en videre Basis, ikke følger, at de behøve at hvile som en Udgift paa selve Statskassen. — Jeg erkjender altsaa, at hele det Forhold, som her er bragt frem, hører til dem, hvis Forudsætninger

hidrøre fra Tider og Forhold, som ikke længere ere tilstede, og at det berører en Gren af vort Beskatningsystem, som trænger til en Revision, og jeg kan altsaa forsaavidt ikke Andet end anbefale det ærede Thing at fortsætte Behandlingen af Sagen, for at denne ogsaa gennem Thingets Bidrag kan faa en saa stærk Belysning, som det er muligt. Men jeg mag, som sagt, paa den anden Side ligeoverfor Spørgsmaalet om Lovforslagets yderligere Fremme og navnlig ogsaa ligeoverfor de Forslag, som maatte blive Frugten af en saadan videre Behandling, i dette Dieblit forbeholde mig fuld Frihed til at tage min Bestemmelse, naar disse eventuelle Forslag maatte komme til at foreligge. Jeg antager, at det vil være det ærede Things Ønske, hvis det overhovedet vil fremme denne Sag videre, at lade den gaa til et Udvalg, og der vil da for mig blive Tid — hvad der hidtil ikke har været — saavel som Leilighed til at komme nærmere ind paa de forskjellige Kanaler og Retninger, ad hvilke man maatte ønske at foretage en Forandring i de hidtilgjældende Beskatningsnormer for de heromhandlede Forhold.

**Jessen:** Jeg takker den høitærede Minister for den Maade, hvorpaa han har stillet sig til dette Lovforslag; jeg kunde paa ingen Maade vente Mere eller Videre end den forbeholdne Tilslutning, som han har givet til, at Sagen tages under Overbetelse. Det er ogsaa saaledes, at jeg ved Sagens Indbringelse her i Thinget har stillet mit Ønske, idet jeg baade har gjort Undskyldning for, at jeg bragte dette Spørgsmaal frem saa sent i Sessionen, og har angivet Grunden til, at jeg troede, at Sagen muligens fremmedes bedre i Form af et Lovforslag, end som det var min første Tanke, ved en Forespørgsel til den høitærede Minister, om hvorvidt han vilde tage Sagen i sin Haand. Jeg skal saaledes ikke fortsætte den Diskussion, der har været ført om Lovforslagets Indhold, videre, men blot i Genhold til, hvad den høitærede Minister har udtalt, tillade mig at anmode det høitærede Thing om at ville lade Sagen gaa over til 2den Behandling og